

“Božja previdnost nas nenehno vodi”

Dokler je boj, asketski boj, je notranje življenje. To je tisto, kar Gospod od nas pričakuje: voljo, da ga hočemo ljubiti z deli, v drobnih stvareh vsakega dne. Če zmagaš v malem, boš zmagal tudi v velikem. (Križev pot, 3. postaja, 2)

22. oktober

Moram vas opozoriti na past, ki je Satan — ta ne gre nikoli na počitnice! — ne podcenjuje in jo uporablja, da bi nam ukradel mir. Morda se kdaj

pa kdaj v nas prikrade dvom ali skušnjava in mislimo, da žalostno nazadujemo ali pa da komajda kaj napredujemo. Okrepi se celo prepričanje, da kljub prizadevanju, da bi postali boljši, postajamo še slabši. Zagotavljam vam, da ta pesimistična sodba običajno odseva zgolj neko lažno predstavo, ki jo je treba zavrniti. (...) Spomnite se, da nas božja previdnost nenehno vodi in ne skopari z mogočnimi in z malimi čudeži, da bi svojim otrokom pomagala iti naprej.

Militia est vita hominis super terram, et sicut dies mercenarii, dies eius, človekovo življenje na zemlji je bojevanje in njegovi dnevi so obremenjeni s težo dela. Nihče se ne izogne temu imperativu, niti lagodneži, ki o tem nočejo vedeti ničesar: bežijo iz Kristusovih čet in se navdušujejo za druge boje, da bi zadostili svoji lenobi, svoji nečimrnosti, svojim ozkosrčnim

ambicijam. Ti so sužnji svoje lastne muhavosti. (...)

Vsak dan z odločnim *serviam!* — služil ti bom, Gospod — obnovite namen, da ne boste popustili, da ne boste zapadli v lenobo ali zanikrnost, da se boste s svojimi opravili soočali z več upanja, z več optimizma. In če bomo v kakšnem majhnem spopadu poraženi, bodimo trdno prepričani, da bomo to nevšečnost lahko premagali z dejanjem iskrene ljubezni. (*Božji prijatelji*, 217)
